

A Konstantini Hitvallás

A Konstantini Hitvallás, vagy más néven a Konstantinápolyi Hitvallás szövegét minden egyes, a keresztény hitre áttért zsidónak eskü formájában kellett megvallania:

"Megtagadom a héberek minden gyakorlatát, rítusát, törvényét, kovásztalan kenyereiket, báránýáldozataikat, vágyaikat, a megtisztulási és felszentelési szokásaikat, a vezekléseiket és bñjtjeiket, az újholdjaikat és szombatjaikat, a babonáikat, a himnuszaikat és énekeiket, a zsinagógáikat és szertartásaikat, teljes egészében mindent, ami zsidó, minden törvényt, rítust és szokást, és ha a jövőben, meggondolva magam, visszatérnék a zsidó babonákhoz, vagy a zsidókkal egy asztalnál lakomáznék és titokban velük gyaláznám a keresztény vallást, ahelyett, hogy megcáfolnám őket és megvédolnám hiábavaló hitüket, akkor szálljon rám Káin rettegése, és ragadjon rám Geházi leprája, mindazokkal a törvényes büntetésekkel együtt, amelyekért elismerten felelősséget vállaltam. És legyek kiátkozva az eljövendő világból, vettessen alá a lelkelem Sátánéval és az ördögökével együtt.

Elfogadom a rómaiak minden szokását, rítusát, törvényét, és örömműnepét, áldozataikat, imáikat, a víz által történő megtisztulást, a Pontifex Maximus [pápa] általi szentségeket, a vezekléseiket, ünnepeiket, a 'Sol Dei' [a Nap] szombatnapját, az új énekeket és szertartásokat, és a rómaiak minden ételét és italát. Más szóval, fenntartás nélkül elfogadok mindent, ami római, minden római törvényt, szokást és gyakorlatot és az Új Római Vallást." - (Stefano Assemani, *Acta Sanctorum Martyrum Orientalium at Occidentalium*, I. Köt., Róma 1748, 105. o.)

Úgy a zsidóknak, mint a "zsidózó" keresztényeknek eskü által kellett felvállalni ezt a krédót, amennyiben ennek – az egyébként valóban új - kereszténységnek a részévé kívántak lenni. A krédó szövege két korai latin forrásokot felhasználó munkában található meg, a fentebb már jelzett *Martyrum Orientalium at Occidentalium*-ban és James Parkes, *The Conflict of the Church and the Synagogue: A Study in the Origins of Antisemitism* (New York: JPS, 1934) c. írása 394-400. oldalán."

Nehéz elérhetősége miatt vannak, akik tagadják a létét is, mások hamisítványnak nyilvánítják, minden esetre az tagadhatatlan tény, hogy az i.sz. 365-ben megtartott Laodiceai Zsinat alkalmával ennek a szövegnek a tömörített változatát kanonizálták:

"A keresztény nem lehet judaizáló azáltal, hogy megpihen a szombat napján, hanem dolgoznia kell azon a napon. Ehelyett [a bibliai szombat helyett] az Úr napját [a Nap napját, a vasárnapot] kell tisztelnie. Ha bárkit a judaizáláson fognak, az legyen kiátkozva Krisztusból."

Ennek a zsinatnak az anyagai részletesen ismertek, s a krédónak ezt a formáját már kénytelenek felvállalni úgy a katolikusok, mint a protestánsok is. Ez utóbbiak ugyanis szintén a vasárnapot tartják, vagy ismerik el a szombatot felváltó "Úr napja"-ként.

"A törvénszegés titkos bűne ..."

A konstantini hitvallást a laodiceai zsinat gyakorlatilag legalizálta, illetve híveire erőszakolta a törvénszegés titkos bűnét! Tételei ugyanis lényegében ugyanazok, mint amelyeket az antikrisztus előtípusának számító Antióchus Epifánész is elrendelt, amikor elkövette a Dániel próféta által megjövendölt pusztító utálatosságot. Epifánész valamivel több, mint három éven át szentségtelenítette meg a templomot, s a következő rendeleteket hozta:

- A szombatot meg kell szegni [megtartásának tiltása által megszentelteleníteni]
- Az [ünnepi] időket és törvényeket meg kell változtatni [Új ünnepek, más időkben]
- Bálványokat kell a templomba helyezni
- Tisztátlan állatokat kell fogyasztani
- Tilos a körülmetélés gyakorlása

- El kell hagyni a Tóra tanításait

Három év és két hónap elteltével a templom meg lett tisztítva és újra fel lett szentelve, amit ma a zsidók a Hanukka ünnepével ünnepelnek meg.

Ami azonban szembetűnő és ironikus, az az, hogy a konstantini hitvallás tételei csaknem egészében ugyanazon bibliai rendeletek ellen lettek megfogalmazva, mint amelyek ellen az antikrisztus prototípusa, Antióchus Epifános is tiltó rendeleteket hozott. A különbség csupán az, hogy ennek a gyalázatnak már nem a fizikai templom volt a célkeresztjében, hanem Isten szellemi temploma, az egyház. Bármennyire is hihetetlen, a világi kereszténység az antikrisztusi törvényeket lemásoló, illetve annak megfelelő előírások, vagyis a konstantini krédó szerint, a törvénytíprás szellemében éli meg a "kereszténységét"!

